

Uplatňovanie práva na dobrú správu vecí verejných v samospráve

/štúdia/

Autori: **Ondrej Dostál | Dušan Sloboda | Ivan Kuhn**

Konzervatívny inštitút M. R. Štefánika

Medená 5

811 02 Bratislava

www.konzervativizmus.sk

www.samosprava.institute.sk

Bratislava

2013

Obsah

Zhrnutie

- | 1 | Právo na dobrú správu v európskych dokumentoch
- | 2 | Právo na dobrú správu v právnom systéme Slovenskej republiky
- | 3 | Právo na dobrú samosprávu
- | 4 | Záver

Prílohy

*Realizované s finančnou podporou Úradu vlády SR v rámci dotačného programu Podpora a ochrana ľudských práv a slobôd.
Za obsah tohto dokumentu je výlučne zodpovedný Konzervatívny inštitút Milana Rastislava Štefánika, n. f.*

Zhrnutie

S pojmom dobrej správy sa môžeme stretnúť vo viacerých dokumentoch Európskej únie a Rady Európy. Právo na dobrú správu vecí verejných je zakotvené v čl. 41 Charty základných práv Európskej únie. V Charte je však toto právo upravené vo vzťahu k orgánom a inštitúciám EÚ, nie vo vzťahu k orgánom členských štátov. Právo na dobrú správu tak, ako je definované v európskych dokumentoch, predstavujeme v časti | 1 |.

V slovenskej legislatíve sa explicitne pojem dobrej správy nepoužíva, nie je nijako definovaný a slovenský právny systém nezakotvuje právo na dobrú správu. Napriek tomu sa doň princípy dobrej správy premietajú a nachádzajú vyjadrenie v ustanoveniach viacerých zákonov. Právu na dobrú správu v právnom systéme SR sa venujeme v časti | 2 |.

Právo na dobrú samosprávu sme sa v časti | 3 | pokúsili definovať ako uplatňovanie princíпов dobrej správy zakotvených v dokumentoch Európskej únie a Rady Európy a implicitne obsiahnutých aj v slovenskej legislatíve na fungovanie územnej samosprávy. Z dvoch vyššie naznačených chápaní dobrej správy bude právo na dobrú samosprávu súvisieť skôr s tým širším vymedzením správy ako správy vecí verejných, nielen správy v zmysle správneho konania.

V prístupe k uplatňovaniu princíпов dobrej správy do prostredia územnej samosprávy v SR možno postupovať dvoma spôsobmi – zhora a zdola.

Cesta zhora znamená zakotvenie práva na dobrú správu na úrovni právnych aktov EÚ nielen vo vzťahu k orgánom a inštitúciám EÚ, ale aj vo vzťahu k orgánom verejnej správy členských štátov. Následne alebo súčasne by mohlo byť právo na dobrú správu zakomponované do Ústavy Slovenskej republiky ako jedno zo základných práv a slobôd. Explicitná definícia pojmu dobrej správy by sa mala objaviť aj zákonoch, najmä v správnom poriadku a zákone o obecnom zriadení.

Cesta zdola znamená snahu o uplatňovanie princíпов dobrej samosprávy, resp. dobrej správy vecí verejných v činnosti samosprávy, presadzovanie a uplatňovanie predpisov a opatrení, ktoré budú na úrovni samospráv posilňovať princípy transparentnosti a participácie. A to aj bez explicitného definovania pojmu dobrej správy na úrovni zákonov, či dokonca ústavy a právnych aktov EÚ.

| 1 | Právo na dobrú správu v európskych dokumentoch

S pojmom dobrej správy sa môžeme stretnúť vo viacerých dokumentoch Európskej únie a Rady Európy.

Právo na dobrú správu vecí verejných je zakotvené v čl. 41 [Charty základných práv Európskej únie](#). V Charte je toto právo upravené vo vzťahu k orgánom a inštitúciám EÚ, nie vo vzťahu k orgánom členských štátov. Podľa čl. 41 ods. 1 Charty má každý právo, aby inštitúcie, orgány, úrady a agentúry Únie vybavovali jeho záležitosti nestranne, spravodlivo a v primeranej lehote. Toto právo podľa ods. 2 zahŕňa najmä:

- „a) právo každého na vypočutie pred prijatím akéhokoľvek individuálneho opatrenia, ktoré by sa ho mohlo nepriaznivo dotýkať;*
- b) právo každého na prístup k spisu, ktorý sa ho týka, za predpokladu rešpektovania oprávnených záujmov dôvernosti a služobného a obchodného tajomstva;*
- c) povinnosť administratívy odôvodniť svoje rozhodnutia.“*

Odseky 3 a 4 priznávajú každému právo na náhradu škody spôsobenej inštitúciami alebo zamestnancami EÚ a právo obracať sa na inštitúcie EÚ v jazykoch členských štátov a dostať odpoveď v rovnakom jazyku. Hneď nasledujúci článok Charty garantuje právo na prístup k dokumentom inštitúcii, orgánov, úradov a agentúr EÚ bez ohľadu na ich nosič (čl. 42).

Podrobnejšie sú princípy dobrej správy upravené v [Európskom kódexe dobrej správnej praxe](#), ktorý v roku 2001 schválil Európsky parlament. Kódex je tiež adresovaný len orgánom a inštitúciám EÚ, nie jej členských štátov. Kódex obsahuje nasledovné princípy:

- zákonnosť,
- nediskriminácia,
- proporcionalita,
- nezneužitie právomocí,
- nestrannosť a nezávislosť,
- objektivita,
- oprávnené očakávania, konzistentnosť a poradenstvo,
- spravodlivosť,
- zdvorilosť,
- odpoveď na listy v jazyku občana,
- potvrdenie o prijatí a označenie zodpovedného úradníka,
- povinnosť postúpenia zodpovednému útvaru a orgánu,
- právo na vypočutie a vyjadrenie,
- primeraný časový limit rozhodovania,
- povinnosť uviesť dôvody rozhodnutia,
- uvedenie možností odvolania,
- oznámenie rozhodnutia,
- ochrana osobných údajov,
- žiadosti o informácie (poskytovanie informácií),
- žiadosti o verejný prístup k dokumentom,
- vedenie primeraných záznamov.

Problematikou dobrej správy sa zaoberajú aj viaceré dokumenty Rady Európy. Za najvýznamnejší z nich z hľadiska práva na dobrú správu možno považovať odporúčanie Výboru ministrov Rady Európy CM/Rec(2007)7 pre ministrov členských štátov z 20. júna 2007 o dobrej správe. Odporúčanie definuje tieto zásady dobrej správy:

- zásada zákonnosti,
- zásada rovnoprávnosti,
- zásada nestrannosti,
- zásada proporcionality,
- zásada právnej istoty,
- zásada časovej primeranosti,
- zásada participácie,
- zásada úcty k súkromiu,
- zásada transparentnosti.

| 2 | Právo na dobrú správu v právnom systéme SR

V slovenskej legislatíve sa explicitne pojem dobrej správy nepoužíva, nie je nijako definovaný a slovenský právny systém nezakotvuje právo na dobrú správu. Napriek tomu sa doň princípy dobrej správy premietajú a nachádzajú vyjadrenie v ustanoveniach viacerých zákonov.

Pojem dobrej správy môžeme chápať v dvoch významoch. V prvom, užšom zmysle ide o správu v zmysle správneho konania, teda konania, v ktorom „v oblasti verejnej správy správne orgány rozhodujú o právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach fyzických osôb a právnických osôb“ (§ 1 ods. 1 zákona č. 71/1967 zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov). V druhom, širšom zmysle ide o správu vecí verejných neobmedzujúcu sa iba na konanie správnych orgánov, ale vzťahujúcu sa na všetku činnosť a rozhodovanie orgánov verejnej správy. Poňatie práva na dobrú samosprávu v zmysle Charty základných práv EÚ, ako aj Európskeho kódexu dobrej správnej praxe zodpovedá prvému zo spomínaných prístupov. Odporúčanie Rady Európy o dobrej verejnej správe umožňuje zásady v ňom obsiahnuté interpretovať oboma spôsobmi – ako vo vzťahu k správnomu konaniu, tak vo vzťahu k správe vecí verejných.

Princípy dobrej správy v zmysle správneho konania sa týkajú tak samosprávy, ako aj štátnej správy, pretože správnymi orgánmi sú štátne orgány i orgány územnej samosprávy¹. O princípoch dobrej správy v zmysle správy vecí verejných možno tiež hovoriť vo vzťahu k orgánom územnej samosprávy, ako aj vo vzťahu k štátnym orgánom, vrátane parlamentu a vlády. Avšak v tomto prípade sú rozdiely v spôsobe správy medzi štátnymi orgánmi a samosprávou výraznejšie a ich metódy špecifickejšie než v prípade správy v zmysle správneho konania.

Princípy dobrej správy v užšom slova zmysle možno identifikovať v základných pravidlách správneho konania, ktoré sú zadefinované predovšetkým v § 3 a 4 správneho poriadku. Ide o nasledovné zásady:

- zásada zákonnosti,
- zásada materiálnej pravdy,
- zásada rýchlosti a hospodárnosti konania,
- zásada materiálnej rovnosti,
- zásada rovnosti účastníkov konania,
- zásada aktívnej súčinnosti účastníkov konania,
- zásada oficiality a zásada dispozičná,
- zásada verejnosti a neverejnosti konania,
- zásada ústnosti a písomnosti konania,
- zásada voľného hodnotenia dôkazov,
- zásada dvojstupňového konania,
- zásada informovanosti verejnosti.²

¹ Okrem nich sú správnymi orgánmi aj orgány záujmovej samosprávy a fyzické osoby a právnické osoby, ktorým zákon zveril rozhodovanie o právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach fyzických osôb a právnických osôb v oblasti verejnej správy (§ 2 ods. 1 správneho poriadku).

²² Vrabko, M. a kol.: Správne právo. Procesná časť. Univerzita Komenského v Bratislave, Právnická fakulta, Vydavateľské oddelenie, Bratislava, 2007, s. 27 – 30.

Princípy dobrej správy v širšom slova zmysle sú premietnuté do viacerých zákonov. Ich zakotvenie možno nájsť v ústave. Odvíjajú sa od definície Slovenskej republiky ako demokratického a právneho štátu (čl. 1 ods. 1 ústavy), od princípu, že štátna moc pochádza od občanov, ktorí ju vykonávajú prostredníctvom svojich volených zástupcov alebo priamo (čl. 2 ods. 1), a od princípu, že štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon (čl. 2 ods. 2).

Ústava Slovenskej republiky síce právo na dobrú správu neobsahuje, úprava viacerých základných práv a slobôd obsiahnutých v ústave však s princípom dobrej správy súvisí:

- zásada, že povinnosti možno ukladať len zákonom alebo na základe zákona, v jeho medziach a pri zachovaní základných práv a slobôd, alebo iným ústavou stanoveným spôsobom (medzinárodná zmluva podľa čl. 7 ods. 4 a tzv. aproximačné nariadenie vlády) (čl. 13 ods. 1),
- zásada, že medze základných práv a slobôd možno upraviť za podmienok ustanovených ústavou len zákonom (čl. 13 ods. 2),
- zásada rovnakej platnosti zákonného obmedzenia základných práv a slobôd pre všetky prípady spĺňajúce ustanovené podmienky (čl. 13 ods. 3),
- zásada, že pri obmedzovaní základných práv a slobôd sa musí dbať na ich podstatu a zmysel a možno ho použiť len na ustanovený účel (čl. 13 ods. 4),
- právo na zachovanie ľudskej dôstojnosti, na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života a na ochranu osobných údajov (čl. 19),
- právo na informácie a povinnosť štátnych orgánov primeraným spôsobom poskytovať informácie o svojej činnosti (čl. 26),
- petičné právo (čl. 27),
- právo zúčastňovať sa na správe vecí verejných (čl. 30),
- právo príslušníkov národnostných menšín používať ich jazyk v úradnom styku a zúčastňovať sa na riešení vecí týkajúcich sa národnostných menšín a etnických skupín (čl. 34).

Špecificky s právom na dobrú správu vecí verejných v samospráve súvisí ustanovenia ústavy, podľa ktorých obec a vyšší územný celok tvoria osoby, ktoré majú na ich území trvalý pobyt (čl. 64a), a územná samospráva sa uskutočňuje na zhromaždeniach obyvateľov obce, miestnym referendom, referendom na území vyššieho územného celku, orgánmi obce a orgánmi vyššieho územného celku (čl. 67). Implicitne z práva na dobrú správu vyplýva aj existencia verejného ochrancu práv (ombudsmana), ktorý chráni základné práva slobody v konaní pred orgánmi verejnej moci (čl. 151a ods. 1).

S uplatňovaním princípov dobrej správy súvisí aj právna úprava obsiahnutá v ustanoveniach niektorých zákonov. Ide napríklad o:

- zákon č. 211/2000 Z. z. o slobodnom prístupe k informáciám a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o slobode informácií),
- správny poriadok,
- zákon č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení,
- zákon č. 138/1991 Zb. o majetku obcí,

- zákon č. 302/2001 Z. z. o samospráve vyšších územných celkov (zákon o samosprávnych krajoch),
- zákon č. 446/2001 Z. z. o majetku vyšších územných celkov,
- zákon č. 85/1990 Zb. o petičnom práve,
- zákon č. 9/2010 o sťažnostiach,
- ústavný zákon č. 357/2004 Z. z. o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov,
- zákon č. 552/2003 Z. z. o výkone práce vo verejnom záujme,
- zákon č. 564/2001 Z. z. o verejnom ochrancovi práv,
- zákon č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre,
- Občiansky súdny poriadok.

| 3 | Právo na dobrú samosprávu

Vzhľadom na vyššie uvedené by sme sa právo na dobrú samosprávu mohli pokúsiť definovať ako uplatňovanie princípov dobrej správy zakotvených v dokumentoch Európskej únie a Rady Európy a implicitne obsiahnutých aj v slovenskej legislatíve na fungovanie územnej samosprávy. Z dvoch vyššie naznačených chápaní dobrej správy bude právo na dobrú samosprávu súvisieť skôr s tým širším vymedzením správy ako správy vecí verejných, nielen správy v zmysle správneho konania.

Orgány územnej samosprávy sú aj správnymi orgánmi a v rámci správneho konania uplatňujú správny poriadok i princípy v ňom obsiahnuté. Činnosť samosprávy však nemožno redukovať na činnosť správneho orgánu. A vo vzťahu k obecnému zastupiteľstvu je takýto prístup úplne nepoužiteľný.

Aj vo vzťahu k fungovaniu zastupiteľstva a starostu ako priamo volených orgánov samosprávy sú však princípy dobrej správy, či v tomto prípade uplatňovanie práva na dobrú samosprávu, aplikovateľné.

Ak sa pokúsime o premietnutie princípov dobrej správy zakotvených v čl. 41 Charty do fungovania územnej samosprávy, a teda nielen z úrovne inštitúcií EÚ na úroveň obecnej samosprávy, ale aj z roviny správneho konania do roviny správy vecí verejných, tak sa môžeme pokúsiť interpretovať Chartu optikou práva na dobrú samosprávu.

Právu „každého na vypočutie pre prijatím akéhokoľvek individuálneho opatrenia, ktoré by sa ho mohlo nepriaznivo dotýkať“ (čl. 41 ods. 2 písm. a) Charty) zodpovedá snaha o posilňovanie občianskej participácie a umožnenie, aby sa obyvatelia obcí a ďalšie osoby mali právo vyjadriť k rozhodnutiam a opatreniam samosprávy nielen individuálneho charakteru v rámci správneho konania, ale akéhokoľvek rozhodnutia samosprávy s dopadom na fyzické osoby a právnické osoby.

Právo „každého na prístup k spisu, ktorý sa ho týka, za predpokladu rešpektovania oprávnených záujmov dôvernosti a služobného a obchodného tajomstva“ (čl. 41 ods. 2 písm. b) Charty) korešponduje v rovine správy vecí verejných s princípom transparentnosti verejnej správy a právom na prístup k informáciám.

A povinnosť administratívy „odôvodniť svoje rozhodnutia“ (čl. 41 ods. 2 písm. c) Charty) možno vo vzťahu k samospráve interpretovať ako požiadavku na odôvodnenosť a dôveryhodnosť jej rozhodnutí. Uplatnenie nachádza napr. v § 9a ods. 8 písm. e) zákona o majetku obcí, ktorý ustanovuje, že pri prevodoch majetku obce z dôvodu hodného osobitného zreteľa, o ktorých obecné zastupiteľstvo rozhodne trojpätinovou väčšinou všetkých poslancov, musí byť osobitný zreteľ zdôvodnený.

Priamočiarejší zdroj uplatňovania princípov dobrej samosprávy môže predstavovať Odporúčanie RE o dobrej správe a v rámci neho predovšetkým zásady participácie a transparentnosti. Nedostatočná transparentnosť a nevyhovujúce podmienky pre participáciu sú vážnym problémom mnohých samospráv v Slovenskej republike. Napriek

zásadnému posunu, ktorý aj do prostredia samospráv priniesol zákon o slobodnom prístupe k informáciám, naďalej pretrvávajú prípady nerešpektovania práva občanov na informácie a nedostatočne transparentného prístupu viacerých samospráv, hlavne v menších obciach. Miera participácie občanov na správe vecí verejných je vo všeobecnosti na pomerne nízkej úrovni.

Uplatňovanie princípov dobrej samosprávy, resp. dobrej správy vecí verejných v samospráve by mohlo v oboch oblastiach priniesť pozitívne zmeny.

| 4 | Záver

V prístupe k uplatňovaniu princípov dobrej správy do prostredia územnej samosprávy v SR možno postupovať dvoma spôsobmi – zhora a zdola.

Cesta zhora znamená zakotvenie práva na dobrú správu na úrovni právnych aktov EÚ nielen vo vzťahu k orgánom a inštitúciám EÚ, ale aj vo vzťahu k orgánom verejnej správy členských štátov. Následne alebo súčasne by mohlo byť právo na dobrú správu zakomponované do Ústavy Slovenskej republiky ako jedno zo základných práv a slobôd. Explicitná definícia pojmu dobrej správy by sa mala objaviť aj zákonoch, najmä v správnom poriadku a zákone o obecnom zriadení.

Cesta zdola znamená snahu o uplatňovanie princípov dobrej samosprávy, resp. dobrej správy vecí verejných v činnosti samosprávy, presadzovanie a uplatňovanie predpisov a opatrení, ktoré budú na úrovni samospráv posilňovať princípy transparentnosti a participácie. A to aj bez explicitného definovania pojmu dobrej správy na úrovni zákonov, či dokonca ústavy a právnych aktov EÚ.

Táto štúdia bola vypracovaná v rámci projektu [Právo na dobrú samosprávu](#). Okrem nej bolo v rámci projektu spracovaných päť ďalších štúdií a štyri [modelové dokumenty pre samosprávu](#). Všetky smerujú k posilňovaniu princípov transparentnosti a participácie v rámci miestnej samosprávy.

Aj projekt Právo na dobrú samosprávu je tak pokusom o presadzovanie princípov dobrej správy vecí verejných cestou zdola.

Prílohy

[Charta základných práv EÚ: Právo na dobrú správu vecí verejných – čl. 41 | odkaz na web](#)

Charta základných práv Európskej únie

(2007/C 303/01)

Európsky parlament, Rada a Komisia slávnostne vyhlasujú za Chartu základných práv Európskej únie tento text:

CHARTA ZÁKLADNÝCH PRÁV EURÓPSKEJ ÚNIE

HLAVA V

OBČIANSTVO

Článok 41

Právo na dobrú správu vecí verejných

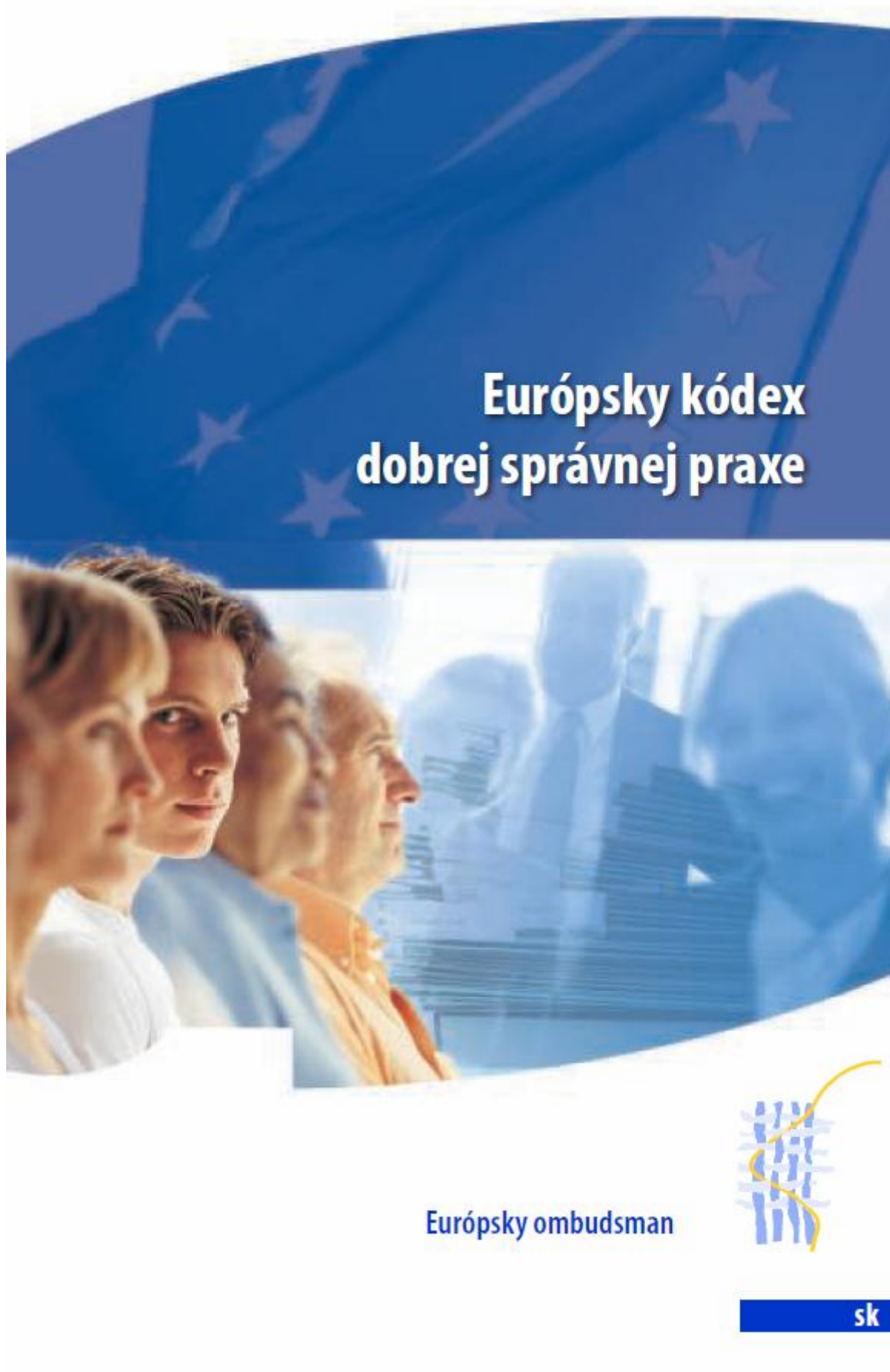
1. Každý má právo, aby inštitúcie, orgány, úrady a agentúry Únie vybavovali jeho záležitosti nestranne, spravodlivo a v primeranej lehote.
2. Toto právo zahŕňa najmä:
 - a) právo každého na vypočutie pred prijatím akéhokoľvek individuálneho opatrenia, ktoré by sa ho mohlo nepriaznivo dotýkať;
 - b) právo každého na prístup k spisu, ktorý sa ho týka, za predpokladu rešpektovania oprávnených záujmov dôvernosti a služobného a obchodného tajomstva;
 - c) povinnosť administratívy odôvodniť svoje rozhodnutia.
3. Každý má právo na náhradu škody spôsobenej inštitúciami alebo zamestnancami Únie pri výkone ich funkcií v súlade so všeobecnými zásadami spoločnými pre právne poriadky členských štátov.
4. Každý sa môže obrátiť na inštitúcie Únie v jednom z jazykov zmlúv a musí dostať odpoveď v rovnakom jazyku.

Článok 42

Právo na prístup k dokumentom

Každý občan Únie, ako aj každá fyzická osoba, ktorá má bydlisko, alebo každá právnická osoba, ktorá má sídlo v členskom štáte, má právo na prístup k dokumentom inštitúcií, orgánov, úradov a agentúr Únie bez ohľadu na ich nosič.

[Európsky kódex dobrej správnej praxe | odkaz na web](#)

[Rada Európy: odporúčanie Výboru ministrov Rady Európy CM/Rec\(2007\)7 pre ministrov členských štátov z 20. júna 2007 o dobrej správe – anglická verzia | odkaz na web](#)

Council of Europe

Committee of Ministers

[Council of Europe Home](#)
[Committee of Ministers Home](#)
[Intranet](#)
[Site Help](#)

[LOGIN](#)
[PRINT](#)
[WORD](#)
[SEND](#)
[BOOKMARK](#)
[RELATED DOCUMENTS](#)
[FRANÇAIS](#)
[HELP](#)

**Recommendation CM/Rec(2007)7
of the Committee of Ministers to member states
on good administration**

*(Adopted by the Committee of Ministers on 20 June 2007
at the 999bis meeting of the Ministers' Deputies)*

The Committee of Ministers, under the terms of Article 15.b of the Statute of the Council of Europe,

Having regard to Recommendation 1615 (2003) of the Parliamentary Assembly, which calls on the Committee of Ministers to draft a model text for a basic individual right to good administration and a single, comprehensive, consolidated model code of good administration, based in particular on Committee of Ministers' Recommendation No. R (80) 2 and Resolution (77) 31 and the European Code of Good Administrative Behaviour (2001), in order to define the basic right to good administration, and therefore facilitate its effective implementation in practice;

Having regard to Resolution (77) 31 of the Committee of Ministers on the protection of the individual in relation to the acts of administrative authorities;

Having regard to Recommendation No. R (80) 2 of the Committee of Ministers concerning the exercise of discretionary powers by administrative authorities;

Having regard to Recommendation No. R (81) 19 of the Committee of Ministers on the access to information held by public authorities;

Having regard to Recommendation No. R (84) 15 of the Committee of Ministers relating to public liability;

Having regard to Recommendation No. R (87) 16 of the Committee of Ministers on administrative procedures affecting a large number of persons;

Having regard to Recommendation No. R (91) 10 of the Committee of Ministers on the communication to third parties of personal data held by public bodies;

Having regard to Recommendation No. R (2000) 6 of the Committee of Ministers on the status of public officials in Europe;

Having regard to Recommendation No. R (2000) 10 of the Committee of Ministers on codes of conduct for public officials;

Having regard to Recommendation [Rec\(2002\)2](#) of the Committee of Ministers on access to official documents;

Having regard to Recommendation [Rec\(2003\)16](#) of the Committee of Ministers on the execution of administrative and judicial decisions in the field of administrative law;

Having regard to Recommendation [Rec\(2004\)20](#) of the Committee of Ministers on judicial review of administrative acts;

Considering that the aim of the Council of Europe is to achieve a greater unity between its members;

Considering that public authorities play a key role in democratic societies; that they are active in numerous spheres; that their activities affect private persons' rights and interests; that national legislation and various international instruments, particularly those of the Council of Europe, offer these persons certain rights with regard to the administration; and that the European Court of Human Rights has applied the Convention for the Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms to the protection of private persons in their relations with the administration;

Considering that public authorities must provide private persons with a certain number of services and issue certain instructions and rulings, and that when the public authorities are required to take action, they must do so within a reasonable period;

Considering that cases of maladministration, whether as a result of official inaction, delays in taking action or taking action in breach of official obligations, must be subject to sanctions through appropriate procedures, which may include judicial procedures;

Considering that good administration must be ensured by the quality of legislation, which must be appropriate and consistent, clear, easily understood and accessible;

[VIA IURIS: Popis priebehu správneho konania – ako sa rozhoduje | odkaz na web](#)

Vzhľadom k tomu, že správny orgán je ten, ktorý v správnom konaní autoritatívnym a mocenským spôsobom rozhoduje, je samozrejmé, že správny orgán zároveň správne konanie vedie a najmä na ňom závisí, akým spôsobom bude konanie prebiehať.

Pri vedení konania správny orgán musí postupovať zákonným spôsobom, teda v súlade so správnym poriadkom (a osobitnými právnymi predpismi, v rámci konkrétnej oblasti). Ideová línia, akými princípmi sa správny orgán musí pri svojom rozhodovaní a vedení konania riadiť je vymedzená v tzv. základných zásadách správneho konania, ktoré sú vymedzené v ustanovení § 3 správneho poriadku.

Prvá zásada („Správne orgány postupujú v konaní v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi. Sú povinné chrániť záujmy štátu a spoločnosti, práva a záujmy fyzických osôb a právnických osôb a dôsledne vyžadovať plnenie ich povinností.“) hovorí o povinnosti správnych orgánov postupovať v správnom konaní zákonným spôsobom a to tak, aby napĺňali ten účel, na ktorý si ich štát zriadil – teda zabezpečovali ochranu právom chránených záujmov v tej oblasti štátnej správy, na ktorú sa vzťahuje ich pôsobnosť.

Druhá zásada („Správne orgány sú povinné postupovať v konaní v úzkej súčinnosti s účastníkmi konania, zúčastnenými osobami a inými osobami, ktorých sa konanie týka a dať im vždy príležitosť, aby mohli svoje práva a záujmy účinne obhajovať, najmä sa vyjadriť k podkladu rozhodnutia, a uplatniť svoje návrhy. Účastníkom konania, zúčastneným osobám a iným osobám, ktorých sa konanie týka musia správne orgány poskytovať pomoc a poučenia, aby pre neznalosť právnych predpisov neutrpeli v konaní ujmu.“) hovorí o tom, akým spôsobom musí správny úrad pristupovať k účastníkom konania, teda k tým osobám, o ktorých právach, či povinnostiach rozhoduje. Z jej obsahu je zrejmé, že správny úrad musí k účastníkovi konania pristupovať ako k subjektu, ktorého sa jeho rozhodnutie priamo dotkne, ktorý je v inom postavení ako správny orgán a ktorý musí mať možnosť svoje práva aktívne hájiť, aj s pomocou správneho orgánu.

V tretej zásade („Správne orgány sú povinné svedomite a zodpovedne sa zaoberať každou vecou, ktorá je predmetom konania, vybaviť ju včas a bez zbytočných prietahov a použiť najvhodnejšie prostriedky, ktoré vedú k správne mu vybaveniu veci. Ak to povaha veci pripúšťa, má sa správny orgán vždy pokúsiť o jej zmierne vybavenie. Správne orgány dbajú na to, aby konanie prebiehalo hospodárne a bez zbytočného zaťažovania účastníkov konania a iných osôb.“) sa hovorí o svedomitom prístupe správneho orgánu, ktorý by mal byť uplatňovaný vo vzťahu k dĺžke konania a vo vzťahu k zodpovednosti za vybavenie veci o ktorej sa má rozhodnúť.

V štvrtej zásade („Rozhodnutie správnych orgánov musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci. Správne orgány dbajú o to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely.“) je uvedené, že na rozhodnutie správneho orgánu je potrebné previesť také dokazovanie vo veci, ktoré povedie k objektívnemu rozhodnutiu. Zásada zároveň poukazuje na nutnosť neodchyľovať sa od zabehutej praxe pri rozhodovaní, ak na to nie je relevantný a odôvodnený dôvod.

Piata zásada („Správne orgány sú povinné na úradnej tabuli správneho orgánu, na internete, ak majú k nemu prístup, prípadne aj iným vhodným spôsobom zrozumiteľne a včas informovať verejnosť o začatí, uskutočňovaní a o skončení konania vo veciach, ktoré sú predmetom záujmu verejnosti alebo o ktorých to ustanovuje osobitný zákon. Pritom sú povinné ochraňovať práva a právom chránené záujmy účastníkov konania a iných osôb. Úradná tabuľa správneho orgánu musí byť nepretržite prístupná verejnosti.“) hovorí o tom, ako by mal správny orgán vystupovať vo vzťahu navonok k verejnosti, ako by mal informovať o svojej činnosti, aby sa o nej verejnosť mohla dozvedieť a tí, ktorých sa rozhodovanie dotýka mali reálnu možnosť si svoje práva pred správnym orgánom uplatniť a hájiť.

Samozrejme, zásady správneho konania sú v ďalších ustanoveniach správneho poriadku konkretizované a rozvinuté do konkrétnych povinností, postupov, lehôt na uskutočnenie správneho úkonu apod., ktoré musí správny orgán dodržiavať, pričom však vždy musí vychádzať z toho, čo mu o spôsobe jeho postupov hovoria zásady správneho konania. To, že to nie sú len nejaké frázy viackrát už potvrdili svojimi rozhodnutiami aj súdy, ktoré pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia správneho orgánu zrušili niektoré rozhodnutia z dôvodu, že postup správneho orgánu odporoval zásadám správneho konania.

[Súvisiaca legislatíva: Princípy dobrej správy v legislatíve SR | odkaz na web](#)

Ústava Slovenskej republiky

Čl.1

(1) Slovenská republika je zvrchovaný, demokratický a právny štát. Neviaže sa na nijakú ideológiu ani náboženstvo.

Čl.2

(1) Štátna moc pochádza od občanov, ktorí ju vykonávajú prostredníctvom svojich volených zástupcov alebo priamo.

(2) Štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon.

Čl.6

(1) Na území Slovenskej republiky je štátnym jazykom slovenský jazyk.

(2) Používanie iných jazykov než štátneho jazyka v úradnom styku ustanoví zákon.

Čl.13

(1) Povinnosti možno ukladať

a) zákonom alebo na základe zákona, v jeho medziach

a pri zachovaní základných práv a slobôd,

b) medzinárodnou zmluvou podľa čl. 7 ods. 4, ktorá priamo zakladá práva a povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb, alebo

c) nariadením vlády podľa čl. 120 ods. 2.

(2) Medze základných práv a slobôd možno upraviť za podmienok ustanovených touto ústavou len zákonom.

(3) Zákonné obmedzenia základných práv a slobôd musia platiť rovnako pre všetky prípady, ktoré spĺňajú ustanovené podmienky.

(4) Pri obmedzovaní základných práv a slobôd sa musí dbať na ich podstatu a zmysel. Takéto obmedzenia sa môžu použiť len na ustanovený cieľ.

Čl.19

(1) Každý má právo na zachovanie ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, dobrej povesti a na ochranu mena.

(2) Každý má právo na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života.

(3) Každý má právo na ochranu pred neoprávneným zhromažďovaním, zverejňovaním alebo iným zneužívaním údajov o svojej osobe.

Čl.26

(1) Sloboda prejavu a právo na informácie sú zaručené.

(2) Každý má právo vyjadrovať svoje názory slovom, písmom, tlačou, obrazom alebo iným spôsobom, ako aj slobodne vyhľadávať, prijímať a rozširovať idey a informácie bez ohľadu na

hranice štátu. Vydávanie tlače nepodlieha povoľovaciemu konaniu. Podnikanie v odbore rozhlasu a televízie sa môže viazať na povolenie štátu. Podmienky ustanoví zákon.

(3) Cenzúra sa zakazuje.

(4) Slobodu prejavu a právo vyhľadávať a šíriť informácie možno obmedziť zákonom, ak ide o opatrenia v demokratickej spoločnosti nevyhnutné na ochranu práv a slobôd iných, bezpečnosť štátu, verejného poriadku, ochranu verejného zdravia a mravnosti.

(5) Orgány verejnej moci majú povinnosť primeraným spôsobom poskytovať informácie o svojej činnosti v štátnom jazyku. Podmienky a spôsob vykonania ustanoví zákon.

Čl.27

(1) Petičné právo sa zaručuje. Každý má právo sám alebo s inými obracať sa vo veciach verejného alebo iného spoločného záujmu na štátne orgány a orgány územnej samosprávy so žiadosťami, návrhmi a sťažnosťami.

(2) Petíciou nemožno vyzývať na porušovanie základných práv a slobôd.

(3) Petíciou nemožno zasahovať do nezávislosti súdu.

Čl.30

(1) Občania majú právo zúčastňovať sa na správe verejných vecí priamo alebo slobodnou voľbou svojich zástupcov. Cudzinci s trvalým pobytom na území Slovenskej republiky majú právo voliť a byť volení do orgánov samosprávy obcí a do orgánov samosprávy vyšších územných celkov.

(2) Voľby sa musia konať v lehotách nepresahujúcich pravidelné volebné obdobie ustanovené zákonom.

(3) Volebné právo je všeobecné, rovné a priame a vykonáva sa tajným hlasovaním. Podmienky výkonu volebného práva ustanoví zákon.

(4) Občania majú za rovnakých podmienok prístup k voleným a iným verejným funkciám.

Čl.34

(1) Občanom tvoriacim v Slovenskej republike národnostné menšiny alebo etnické skupiny sa zaručuje všestranný rozvoj, najmä právo spoločne s inými príslušníkmi menšiny alebo skupiny rozvíjať vlastnú kultúru, právo rozširovať a prijímať informácie v ich materinskom jazyku, združovať sa v národnostných združeniach, zakladať a udržiavať vzdelávacie a kultúrne inštitúcie. Podrobnosti ustanoví zákon.

(2) Občanom patriacim k národnostným menšinám alebo etnickým skupinám sa za podmienok ustanoveným zákonom zaručuje okrem práva na osvojenie si štátneho jazyka aj

- a) právo na vzdelanie v ich jazyku,
- b) právo používať ich jazyk v úradnom styku,
- c) právo zúčastňovať sa na riešení vecí týkajúcich sa národnostných menšín a etnických skupín.

Čl. 64a

Obec a vyšší územný celok sú samostatné územné samosprávne a správne celky Slovenskej republiky združujúce osoby, ktoré majú na ich území trvalý pobyt. Podrobnosti ustanoví zákon.

Čl.67

(1) Územná samospráva sa uskutočňuje na zhromaždeniach obyvateľov obce, miestnym referendum, referendum na území vyššieho územného celku, orgánmi obce alebo orgánmi vyššieho územného celku. Spôsob vykonania miestneho referenda a referenda na území vyššieho územného celku ustanoví zákon.

Druhý oddiel

VEREJNÝ OCHRANCA PRÁV

Čl. 151a

(1) Verejný ochranca práv je nezávislý orgán Slovenskej republiky, ktorý v rozsahu a spôsobom ustanoveným zákonom chráni základné práva a slobody fyzických osôb a právnických osôb v konaní pred orgánmi verejnej správy a ďalšími orgánmi verejnej moci, ak je ich konanie, rozhodovanie alebo nečinnosť v rozpore s právnym poriadkom. V zákonom ustanovených prípadoch sa verejný ochranca práv môže podieľať na uplatnení zodpovednosti osôb pôsobiacich v orgánoch verejnej moci, ak tieto osoby porušili základné právo alebo slobodu fyzických osôb a právnických osôb. Všetky orgány verejnej moci poskytnú verejnému ochrancovi práv potrebnú súčinnosť.

Zákon č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení

§ 3

Obyvatelia obce

(1) Obyvateľom obce je osoba, ktorá má na území obce trvalý pobyt.³⁾

(2) Obyvateľ obce sa zúčastňuje na samospráve obce. Má právo najmä

- a) voliť orgány samosprávy obce a byť zvolený do orgánu samosprávy obce,
- b) hlasovať o dôležitých otázkach života a rozvoja obce (miestne referendum),

- c) zúčastňovať sa na zhromaždeniach obyvateľov obce a vyjadrovať na nich svoj názor a zúčastňovať sa na zasadnutiach obecného zastupiteľstva,
- d) obracať sa so svojimi podnetmi a sťažnosťami na orgány obce,
- e) používať obvyklým spôsobom obecné zariadenia a ostatný majetok obce slúžiaci pre verejné účely,
- f) požadovať súčinnosť pri ochrane svojej osoby a rodiny a svojho majetku nachádzajúceho sa v obci,
- g) požadovať pomoc v čase náhlej núdze.

(3) Obyvateľ obce sa podieľa na rozvoji a zveľaďovaní obce a poskytuje pomoc orgánom obce. V súvislosti s tým je povinný

- a) ochraňovať majetok obce a podieľať sa na nákladoch obce, vykonávať menšie obecné služby organizované obcou, ktoré sú určené na zlepšenie života, životného prostredia, ekonomických podmienok a sociálnych podmienok obyvateľov obce a sú vykonávané v záujme obce,
- b) podieľať sa na ochrane a na zveľaďovaní životného prostredia v obci,
- c) napomáhať udržiavať poriadok v obci,
- d) poskytovať podľa svojich schopností a možností osobnú pomoc pri likvidácii a na odstraňovaní následkov živelnnej pohromy alebo havárie v obci.⁴⁾

(4) Obec je povinná poskytnúť obyvateľovi obce nevyhnutnú okamžitú pomoc v jeho náhlej núdzi spôsobenej živelnou pohromou, haváriou alebo inou podobnou udalosťou, najmä zabezpečiť mu prístrešie, stravu alebo inú materiálnu pomoc.

(5) Na samospráve obce má právo podieľať sa aj ten, kto

- a) má na území obce nehnuteľný majetok alebo v obci platí miestnu daň alebo miestny poplatok,
- b) je v obci prihlásený na prechodný pobyt^{4a)},
- c) má čestné občianstvo obce.

(6) Na osoby uvedené v odseku 5 sa nevzťahuje odsek 2 písm. a) a b).

(7) Pravidlá spôsobilosti výkonu oprávnení v odseku 2 písm. a) a b) upravuje osobitný predpis.⁵⁾

Samospráva obce

§ 4

(1) Obec samostatne rozhoduje a uskutočňuje všetky úkony súvisiace so správou obce a jej majetku, všetky záležitosti, ktoré ako jej samosprávnu pôsobnosť upravuje osobitný zákon, ak takéto úkony podľa zákona nevykonáva štát alebo iná právnická osoba alebo fyzická osoba.

(2) Samosprávu obce vykonávajú obyvatelia obce

- a) orgánmi obce,
- b) miestnym referendom,
- c) zhromaždením obyvateľov obce.

§ 6

Všeobecne záväzné nariadenia obce

(1) Obec môže vo veciach územnej samosprávy vydávať nariadenia; nariadenie nesmie byť v rozpore s Ústavou Slovenskej republiky, ústavnými zákonmi, zákonmi a medzinárodnými zmluvami, s ktorými vyslovila súhlas Národná rada Slovenskej republiky a ktoré boli ratifikované a vyhlásené spôsobom ustanoveným zákonom.

(2) Vo veciach, v ktorých obec plní úlohy štátnej správy, môže vydávať nariadenie len na základe splnomocnenia zákonom a v jeho medziach. Také nariadenie nesmie byť v rozpore s Ústavou Slovenskej republiky, ústavnými zákonmi, medzinárodnými zmluvami, ktoré boli ratifikované a vyhlásené spôsobom ustanoveným zákonom, so zákonmi, s nariadeniami vlády, so všeobecne záväznými predpismi ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy.

3) Návrh nariadenia, o ktorom má rokovať obecné zastupiteľstvo, zverejní obec jeho vyvesením na úradnej tabuli v obci najmenej 15 dní pred rokovaním obecného zastupiteľstva o návrhu nariadenia. Návrh nariadenia sa zverejní aj na internetovej adrese obce v tej istej lehote, ak ju má obec zriadenú, alebo iným spôsobom v obci obvyklým.

(4) Dňom vyvesenia návrhu nariadenia začína plynúť najmenej desaťdňová lehota, počas ktorej môžu fyzické osoby a právnické osoby uplatniť pripomienku k návrhu nariadenia v písomnej forme, elektronicky alebo ústne do zápisnice na obecnom úrade. Pripomienkou možno v určenej lehote navrhnúť nový text alebo odporučiť úpravu textu, a to doplnenie, zmenu, vypustenie alebo spresnenie pôvodného textu. Z pripomienky musí byť zrejmé, kto ju predkladá. Na ostatné podnety nemusí navrhovateľ nariadenia prihliadať, a to najmä vtedy, ak nie sú zdôvodnené.

(5) V prípade živeľnej pohromy, všeobecného ohrozenia, odstraňovania následkov živeľnej pohromy, ak právny predpis, na základe ktorého sa nariadenie prijíma, nebol včas zverejnený v Zbierke zákonov alebo ak je potrebné zabrániť škodám na majetku, postup podľa odsekov 3 a 4 sa nepoužije.

(6) Vyhodnotenie pripomienok uskutoční navrhovateľ nariadenia s príslušnou komisiou, ak je zriadená. Vyhodnotenie obsahuje stručný obsah pripomienky, údaje o tom, kto predložil pripomienku, ktorým pripomienkam sa vyhovel alebo nevyhovelo a z akých dôvodov.

(7) Vyhodnotenie pripomienok sa musí predložiť poslancom v písomnej forme najneskôr tri dni pred rokovaním obecného zastupiteľstva o návrhu nariadenia.

§ 11a

(1) Obecné zastupiteľstvo vyhlási miestne referendum, ak ide o

- a) zlúčenie obcí, rozdelenie alebo zrušenie obce, ako aj zmenu názvu obce,
- b) odvolanie starostu (§ 13a ods. 3),
- c) petíciu skupiny obyvateľov obce aspoň 30 % oprávnených voličov, 12)
- d) zmenu označenia obce.

(2) Obecné zastupiteľstvo vyhlási miestne referendum o rozdelení obce podľa odseku 1 písm. a), ak sú splnené podmienky rozdelenia uvedené v tomto zákone.

(3) Petíciu podľa odseku 1 písm. c) overujú aspoň traja poslanci určení obecným zastupiteľstvom, ktorí nemôžu byť členmi petičného výboru, a starosta; starosta neoveruje petíciu podanú podľa § 13a ods. 3 písm. a) prvého bodu. Ak petícia spĺňa náležitosti ustanovené osobitným zákonom^{2a}) a ak ide o rozdelenie obce, aj náležitosti podľa odseku 2, obecné zastupiteľstvo vyhlási miestne referendum tak, aby sa uskutočnilo do 90 dní od doručenia petície obci; to platí aj v prípade petície podľa § 13a ods. 3 písm. a) prvého bodu.

(4) Obecné zastupiteľstvo môže vyhlásiť miestne referendum aj pred rozhodnutím o ďalších dôležitých veciach samosprávy obce (§ 4).

(5) Obecné zastupiteľstvo vyhlási miestne referendum podľa odseku 1 písm. a), b) a d) a odseku 4 tak, aby sa uskutočnilo do 90 dní od schválenia uznesenia o vyhlásení miestneho referenda.

(6) Po vyhlásení miestneho referenda obecné zastupiteľstvo bezodkladne zriadi na hlasovanie a sčítavanie hlasov komisiu pre miestne referendum a určí lehotu na jej prvé zasadnutie.

(7) Obec najneskôr 15 dní pred dňom konania miestneho referenda zašle každému oprávnenému voličovi¹²) oznámenie o vyhlásení miestneho referenda, v ktorom uvedie dátum schválenia uznesenia obecného zastupiteľstva o vyhlásení miestneho referenda alebo doručenia petície, otázku alebo otázky, ktoré sa obyvateľom obce predkladajú na rozhodnutie, miesto, dátum a čas konania miestneho referenda a spôsob úpravy hlasovacieho lístka; oznámenie zverejní v rovnakej lehote na úradnej tabuli v obci, ako aj spôsobom v obci obvyklým.

(8) Výsledky miestneho referenda sú platné, ak sa na ňom zúčastnila aspoň polovica oprávnených voličov¹²) a ak bolo rozhodnutie prijaté nadpolovičnou väčšinou platných hlasov účastníkov miestneho referenda. Obecné zastupiteľstvo vyhlási výsledky miestneho referenda do troch dní od doručenia zápisnice o výsledkoch hlasovania na úradnej tabuli.

(9) Obec ustanoví nariadením podrobnosti o organizácii miestneho referenda.

§ 11b

Zhromaždenie obyvateľov obce

Na prerokovanie obecných vecí môže obecné zastupiteľstvo zvolať zhromaždenie obyvateľov obce alebo jej časti.

§ 12

Rokovanie obecného zastupiteľstva

(1) Obecné zastupiteľstvo zasadá podľa potreby, najmenej však raz za tri mesiace. Ak požiadá o zvolanie zasadnutia obecného zastupiteľstva aspoň tretina poslancov, starosta zvolá zasadnutie obecného zastupiteľstva tak, aby sa uskutočnilo do 15 dní od doručenia žiadosti na jeho konanie. Ustanovujúce zasadnutie obecného zastupiteľstva zvolá starosta zvolený v predchádzajúcom volebnom období tak, aby sa uskutočnilo do 30 dní od vykonania volieb. Obecné zastupiteľstvo zasadá v obci, v ktorej bolo zvolené.

(2) Ak starosta nezvolá zasadnutie obecného zastupiteľstva podľa odseku 1 prvej vety, zvolá ho zástupca starostu alebo iný poslanec poverený obecným zastupiteľstvom. Ak starosta nie je prítomný alebo odmietne viesť takto zvolané zasadnutie obecného zastupiteľstva, vedie ho ten, kto zvolal obecné zastupiteľstvo.

(3) Ak starosta nezvolá zasadnutie obecného zastupiteľstva podľa odseku 1 druhej vety, zasadnutie obecného zastupiteľstva sa uskutoční 15. pracovný deň od doručenia žiadosti na jeho konanie. Ak starosta nezvolá zasadnutie obecného zastupiteľstva podľa odseku 1 tretej vety, zasadnutie obecného zastupiteľstva sa uskutoční 30. pracovný deň od vykonania volieb. Ak starosta nie je prítomný alebo odmietne viesť takto zvolané zasadnutie obecného zastupiteľstva, vedie ho zástupca starostu; ak nie je prítomný alebo odmietne viesť zasadnutie obecného zastupiteľstva, vedie ho iný poslanec poverený obecným zastupiteľstvom.

(4) Návrh programu zasadnutia obecného zastupiteľstva sa zverejňuje na úradnej tabuli v obci aspoň tri dni pred zasadnutím obecného zastupiteľstva.

(5) Obecné zastupiteľstvo schvaľuje návrh programu zasadnutia a jeho zmenu na začiatku zasadnutia. Ak starosta odmietne dať hlasovať o návrhu programu zasadnutia obecného zastupiteľstva alebo o jeho zmene, stráca právo viesť zasadnutie obecného zastupiteľstva, ktoré ďalej vedie zástupca starostu. Ak zástupca starostu nie je prítomný alebo odmietne viesť zasadnutie obecného zastupiteľstva, vedie ho iný poslanec poverený obecným zastupiteľstvom.

(6) Ak na zasadnutí obecného zastupiteľstva požiadá v súvislosti s prerokúvaným bodom programu o slovo poslanec, slovo sa mu udelí. Ak starosta neudelí slovo poslancovi, stráca právo viesť zasadnutie obecného zastupiteľstva, ktoré ďalej vedie zástupca starostu. Ak zástupca starostu nie je prítomný alebo odmietne viesť zasadnutie obecného zastupiteľstva, vedie ho iný poslanec poverený obecným zastupiteľstvom.

(7) Obecné zastupiteľstvo rokuje vždy v zbore. Spôsobilé rokovať a uznášať sa je vtedy, ak je prítomná nadpolovičná väčšina všetkých poslancov. Na prijatie uznesenia obecného

zastupiteľstva je potrebný súhlas nadpolovičnej väčšiny prítomných poslancov; na prijatie nariadenia je potrebný súhlas trojpäťinovej väčšiny prítomných poslancov. Ak obecné zastupiteľstvo nie je spôsobilé rokovať a uznášať sa, starosta zvolá do 14 dní nové zasadnutie.

(8) Ak obecné zastupiteľstvo zriadilo poradný orgán, vypočuje pred prijatím rozhodnutia vo veci, pre ktorú bol poradný orgán zriadený, jeho stanovisko.

(9) Rokovania obecného zastupiteľstva sú zásadne verejné. Obecné zastupiteľstvo vyhlási rokovanie vždy za neverejné, ak predmetom rokovania sú informácie alebo veci chránené podľa osobitných zákonov;12a) to neplatí, ak je predmetom rokovania obecného zastupiteľstva

a) použitie verejných prostriedkov na platy, odmeny a iné náležitosti spojené s výkonom funkcie orgánov obce, členov orgánov obce, zamestnancov obce alebo osôb, ktoré vykonávajú za odplatu činnosť pre obec,

b) nakladanie s majetkom vo vlastníctve obce, najmä prevod vlastníctva k majetku vo vlastníctve obce, nadobudnutie majetku do vlastníctva obce alebo prenechanie majetku obce do užívania iným osobám.

(10) Ak na rokovaní požiada o slovo poslanec Národnej rady Slovenskej republiky, poslanec Európskeho parlamentu, zástupca vlády alebo iného štátneho orgánu, slovo sa mu udelí. Môže sa udeliť aj ktorémukoľvek obyvateľovi obce.

(11) Nariadenie a uznesenie obecného zastupiteľstva podpisuje starosta najneskôr do 10 dní od ich schválenia obecným zastupiteľstvom.

(12) Podrobné pravidlá o rokovaní obecného zastupiteľstva upraví rokovací poriadok obecného zastupiteľstva.

§ 18d

Rozsah kontrolnej činnosti

(1) Kontrolnou činnosťou sa rozumie kontrola zákonnosti, účinnosti, hospodárnosti a efektívnosti pri hospodárení a nakladaní s majetkom a majetkovými právami obce, ako aj s majetkom, ktorý obec užíva podľa osobitných predpisov, 16c) kontrola príjmov, výdavkov a finančných operácií obce, kontrola vybavovania sťažností16d) a petícií, 16e) kontrola dodržiavania všeobecne záväzných právnych predpisov vrátane nariadení obce, kontrola plnenia uznesení obecného zastupiteľstva, kontrola dodržiavania interných predpisov obce a kontrola plnenia ďalších úloh ustanovených osobitnými predpismi.16f)

(2) Kontrolnej činnosti podľa tohto zákona podlieha

a) obecný úrad,

b) rozpočtové a príspevkové organizácie zriadené obcou,

- c) právnické osoby, v ktorých má obec majetkovú účasť, a iné osoby, ktoré nakladajú s majetkom obce alebo ktorým bol majetok obce prenechaný na užívanie, a to v rozsahu dotýkajúcom sa tohto majetku,
- d) osoby, ktorým boli poskytnuté z rozpočtu obce účelové dotácie alebo návratné finančné výpomoci, či nenávratné finančné výpomoci podľa osobitného predpisu¹⁰⁾ v rozsahu nakladania s týmito prostriedkami.

(3) Kontrolná činnosť podľa odseku 1 sa nevzťahuje na konanie, v ktorom o právach, právom chránených záujmoch alebo o povinnostiach právnických osôb alebo fyzických osôb rozhoduje obec v správnom konaní podľa § 27.

Zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok)

Oddiel 2

Základné pravidlá konania

§ 3

(1) Správne orgány postupujú v konaní v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi. Sú povinné chrániť záujmy štátu a spoločnosti, práva a záujmy fyzických osôb a právnických osôb a dôsledne vyžadovať plnenie ich povinností.

(2) Správne orgány sú povinné postupovať v konaní v úzkej súčinnosti s účastníkmi konania, zúčastnenými osobami a inými osobami, ktorých sa konanie týka, a dať im vždy príležitosť, aby mohli svoje práva a záujmy účinne obhajovať, najmä sa vyjadriť k podkladu rozhodnutia, a uplatniť svoje návrhy. Účastníkom konania, zúčastneným osobám a iným osobám, ktorých sa konanie týka, musia správne orgány poskytovať pomoc a poučenia, aby pre neznalosť právnych predpisov neutrpeli v konaní ujmu.

(3) Občan Slovenskej republiky, ktorý je osobou patriacou k národnostnej menšine, a ktorý má právo používať jazyk národnostnej menšiny podľa osobitného predpisu, má právo v obciach vymedzených osobitným predpisom konať pred správnym orgánom v jazyku národnostnej menšiny. Správne orgány podľa prvej vety sú povinné mu zabezpečiť rovnaké možnosti na uplatnenie jeho práv.

(4) Správne orgány sú povinné svedomite a zodpovedne sa zaoberať každou vecou, ktorá je predmetom konania, vybaviť ju včas a bez zbytočných prieťahov a použiť najvhodnejšie prostriedky, ktoré vedú k správne vybaveniu veci. Ak to povaha veci pripúšťa, má sa správny orgán vždy pokúsiť o jej zmierne vybavenie. Správne orgány dbajú na to, aby konanie prebiehalo hospodárne a bez zbytočného zaťažovania účastníkov konania a iných osôb.

(5) Rozhodnutie správnych orgánov musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci. Správne orgány dbajú o to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely.

(6) Správne orgány sú povinné na úradnej tabuli správneho orgánu, na internete, ak majú k nemu prístup, prípadne aj iným vhodným spôsobom zrozumiteľne a včas informovať verejnosť o začatí, uskutočňovaní a o skončení konania vo veciach, ktoré sú predmetom záujmu verejnosti alebo o ktorých to ustanovuje osobitný zákon. Pritom sú povinné ochraňovať práva a právom chránené záujmy účastníkov konania a iných osôb. Úradná tabuľa správneho orgánu musí byť nepretržite prístupná verejnosti.

(7) Ustanovenia o základných pravidlách konania uvedených v odsekoch 1 až 6 sa primerane použijú aj pri vydávaní osvedčení, posudkov, vyjadrení, odporúčaní a iných podobných opatrení.